

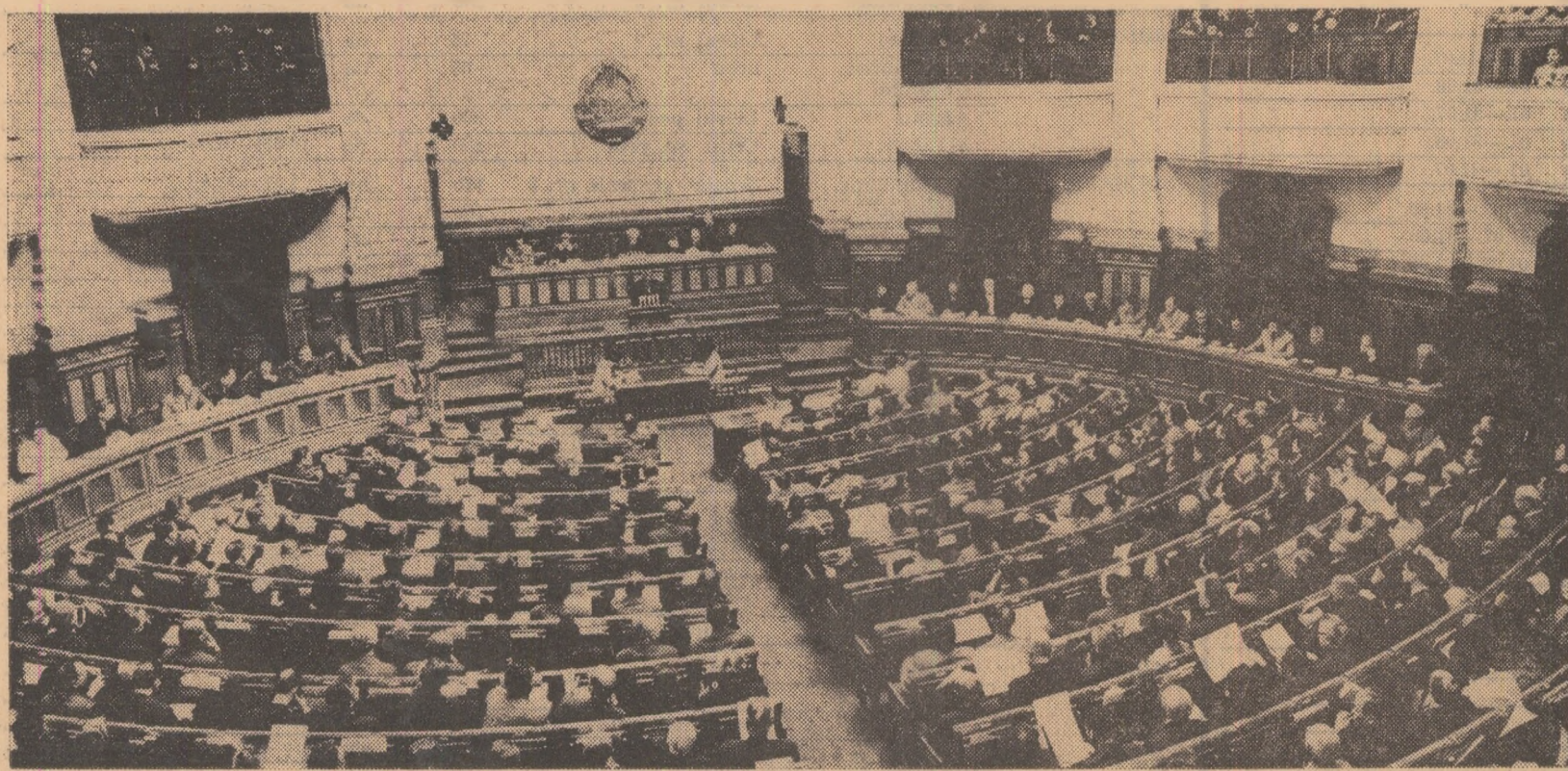
GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XX-Nr. 946

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Vineri 10 mai 1968 4 pag. 25 bani

ÎN FORUL SUPREM AL ȚĂRII

Miercuri dimineața s-au deschis lucrările sesiunii a X-a a celei de-a V-a legislaturi a Marii Adunări Naționale.

Deputații au adoptat în unanimitate, următoarea ordine de zi:

- 1. Proiectul de lege pentru dezvoltarea construcției de locuințe... 2. Proiectul de lege privind administrarea fondului locativ... 3. Proiectul de lege privind învățământul în Republica Socialistă România... 4. Proiectul de lege cu privire la apărarea, conservarea și folosirea terenurilor agricole... 5. Proiectul de lege privind organizarea cooperării meșteșugărești... 6. Proiectul de lege privind exercițiul meseriilor de către meșteșugarii în ateliere proprii... 7. Proiectul Codului penal... 8. Proiectele de lege pentru aprobarea decretelor cu putere de lege emise de Consiliul de Stat...

UN SPIRIT NOU ÎN VIAȚA ȘCOLII

În istoria școlii românești, anul 1968 va rămâne, prin Directivele C.C. al P.C.R. privitoare la dezvoltarea învățământului, un an decisiv de etapă nouă. Directivele care ne anunță că în toamna viitoare vom primi în clasele I prima generație de copii în vârstă de 6 ani, că școala generală, obligatorie va avea durata de 10 ani, că a avut într-o anumită perioadă liceul, că diferențierea învățământului se va realiza mai bine, printr-un număr sporit de școli atât în ultimele clase ale învățământului general, cât și de-a lungul liceului, care afirmă insistent trebuința modernizării învățământului și care deschid frumoase perspective tuturor tipurilor de școli, reprezintă, prin înseși natura și conținutul lor, un mare eveniment pedagogic, un moment hotărâtor în progresul școlii românești și, totodată, un înalt apel adresat conștiinței profesionale a corpului didactic.

care ele le conțin, dacă reținem ideea că societatea noastră cere insistent școlii un absolut mai bine pregătit, mai bine cultivat sub raport moral-civic, cu gândire creatoare și independentă, dacă sîntem atenți la ritmul prefacerilor școlare din alte țări, ne vom îndrepta spre catedre cu un plus de receptivitate și pasiune, cu o viziune pedagogică îmbogățită și cu dispoziții de lucru înnoite. Un spirit nou, caracterizat prin receptivitate față de noutățile științifice și didactice, prin dispoziția de a moderniza efectiv conținutul învățământului și modul desfășurării lui, părăsind, pe baza unei analize temeinice și deloc pripite, tezele și metodele demodate, ineficiente, un astfel de spirit înnoitor va trebui promovat în viața fiecărei școli, în activitatea fiecărui profesor sau învățător. Acest imperativ al înnoierii viziunii pedagogice asupra învățământului, care pe de o parte o stăruitoare informare, o luptă hotărâtă împotriva inerției și a rutinei, dar și grijă pentru a evita pripaala, modernizarea facili și superficială. Într-o lumină nouă, de fapt în adevărată sa lumină, trebuie privit și tratat elevul, cu fondul său aptitudinal, de multe ori insuficient de bine cunoscut, cu capacitatea sa de înțelegere sensibil, cu dificultățile mai ales în raport cu tehnica și viața socială, cu aspirațiile sale. Fiecare învățător și, cu atât mai mult, fiecare profesor are datoria

să-și îmbogățească cu date și informații noi concepția asupra disciplinei predată, nu numai din punct de vedere științific, de specialitate, ci și sub raport pedagogic. Amintindu-și că nu pășeste în clasă nici ca matematician sau chimist, nici ca lingvist sau istoric al artei, ci ca pedagog al acestor specialități, profesorul are datoria să-și încadreze activitatea în perspectiva idealului pedagogic, să lucreze cu alte cuvinte în lumina unei concepții clare și fecunde despre valoarea formativă specifică a obiectului predat. Bun profesor nu poate fi acela care, de pe o poziție unilaterală, luptă pentru a face cit mai mult loc disciplinei sale și a obține o cotă cât mai mare din efortul elevilor, ci acela care analizează și vede unde duce activitatea sa, corelată cu cea a colegilor. Mai multe corelații între discipline, mai multe sistematizări cuprinzătoare și în spirit de sinteză accentuat reprezentă de dorință și exigențe de neocolit ale învățământului contemporan. Înnoirea viziunii pedagogice și a modului de a lucra în școală nu se poate opri nici numai la elev, ca obiect al educației, nici numai la disciplina predată, ca bun de cultură cu valoarea formativă și educativă, ea trebuind să se extindă și asupra atitudinii profesorului față de sine ca om de știință dedicat activității de catedră. În cuvântarea rostită la încheierea dezbaterilor Plenarei C. C. al P. C. R. privitoare la dezvoltarea învățământului, tovarășul Nicolae Ceaușescu preciza: „Comitetul Central al partidului nostru, guvernul dau o înaltă apreciere activității cadrelor didactice, care aduc o contribuție deosebit de valoroasă la educarea și formarea tinerii generații, la înarmarea ei cu cunoștințe de cultură generală, la educarea și formarea omului nou al societății noastre. Aceasta nu înseamnă însă că profesorii, învățătorii, cadrele didactice în general — și mă refer la cadrele din învățământul de toate gradele — nu mai au încă multe de făcut pentru a-și îndeplini în condiții tot mai bune rolul și atribuțiile importante pe care le au”.

Niciodată imperativul „educării educatorilor”, al autoperfecționării acestora nu a fost atât de actual și de viu susținut deopotrivă de evoluția social-politică și de progresele culturii în ansamblu. Societatea socialistă cere școlii generații efective și temeinic cultivate, cu o informație bine selectată și polarizată de idealul umanist-socialist, cu ferme convingeri moral-civice și cu un autentic respect față de om. Or, un astfel de țel înalt poate fi atins numai printr-un învățământ care tinde spre forma superioară a măiestriei pedagogice, a artei didactice, alimentat din viziunea anticipativă asupra viitorului patriei și prestat cu receptivitate față de tineret și cu deplină competență științifică. Conf. dr. GEORGE VĂIDEANU

ÎN EDITURA POLITICĂ AU APĂRUT: Directivele Comitetului Central al Partidului Comunist Român privind dezvoltarea învățământului în Republica Socialistă România aprobate de Plenara C.C. al P.C.R. din 22—25 aprilie 1968

Munca dirigintelui în obiectivul cercetării științifice

În documentele adoptate la recenta Plenară a C.C. al P.C.R., ca și în Hotărârea Plenarei C.C. al P.C.R. cu privire la îmbunătățirea muncii educative în rîndul tineretului se prezintă cu o claritate deosebită liniile directoare privind educația comunistă a tineretului școlar. În acest cadru cercetarea pedagogică trebuie să răspundă în mod eficient, operativ, calificat la probleme esențiale cum sînt programarea conținutului muncii educative la diferite nivele de vîrstă și stabilirea întregului sistem metodic de organizare și desfășurare a muncii educative. Ne referim aici la îndrumări metodice privind valorificarea pe plan educativ a procesului de învățămînt, orele de diriginție și întregul ansamblu al acțiunilor educative în afara clasei și de școală, cunoașterea elevilor la diferite vîrste, avînd ca finalitate preorientarea și apoi orientarea lor profesională și integrarea socială, planificarea muncii educative ca instrument de organizare rațională a muncii de educație. Toate aceste obiective ale cercetării pedagogice, care se referă, în general, la problematica muncii dirigintelui, se cer a fi corelate cu contribuția specifică a fiecărui factor educativ — școala, organizația pionierilor, organizația U.T.C. a familiei, mediul nostru socialist în ansamblu său. În decursul anilor, diriginții, cadrele didactice în general, au beneficiat, ca urmare a cercetării pedagogice, de multe lucrări științifice, articole etc. Menționăm astfel lucrările „Munca profesorului diriginte” (1961), „Probleme ale muncii dirigintelui” (1964), „Culegere de texte pentru munca dirigintelui” (1958), „Disciplina conștientă și educarea ei în școala medie mixtă” (1962), „Sistemul activității școlii cu familia” (1963), „Activitatea U.T.C. în școală” (1966), „Sistemul muncii educative în școala generală” (1966), „Contribuții la sistemul muncii educative în liceu” (1967). Inițierea în cadrul Institutului de științe peda-

gogice, cu un an în urmă, a unui sector de cercetare pe problemele muncii pionierilor, sector îndrumat direct de către Consiliul Național al Organizației Pionierilor, a creat posibilitatea de a se aborda în cercetarea științifică unele probleme noi, deosebit de complexe din munca dirigintelui. Ca rezultat al cercetărilor intense desfășurate de acest sector au și fost publicate o serie de studii în „Revista de pedagogie”, ca și în „Educația pionierescă”, revistă de curînd înființată. Este totodată în curs de pregătire un volum cu această tematică, care va apărea în Editura politică. În publicațiile pedagogice, precum și într-o serie de alte publicații au apărut în ultimii ani studii ale cercetătorilor și cadrelor didactice, articole care conțineau sugestii și îndrumări în problemele muncii dirigintelui pe o problematică variată. Adăugînd la aceasta contribuția cercetătorilor la elaborarea unor îndrumări metodice privind munca dirigintelui, întîlnirile directe cu diriginții în cadrul unor consfătuiri, schimbările de experiență etc. avem o imagine, fie și sumară, a preocupărilor și direcțiilor de orientare în cercetarea privind munca dirigintelui. Dar, pe lângă acest „inventar” al rezultatelor obținute, se impune și o analiză minuțioasă a eficienței cercetării pedagogice. Această eficiență poate fi apreciată în principiu după conținutul și valoarea științifică a soluțiilor înnoitoare propuse ca rezultat al cercetării și după măsura în care diriginții organizează munca de educație în practică a rezultatelor oferite de cercetarea științifică. Este cazul să recunoaștem deschis că și sub un aspect și sub celălalt eficiența cercetărilor noastre este numai parțial satisfăcătoare. O primă constatare este aceea că cercetările pe profil specific educativ au ocupat și ocupă încă un procent nesatisfăcător față de ansamblul cercetării pedagogice.

Această stare de lucruri rezultă din studiarea tematicii planurilor de cercetare ale institutului nostru, ale catedrelor de pedagogie, din tematica cercetărilor efectuate de alte institute care se ocupă cu problematica omului, din analiza planurilor de editură în general. Subiectele alese pentru tezele de doctorat au reflectat pînă de curînd aceeași situație. Este semnificativ faptul că foarte puțini dintre pedagogii și psihologii de seamă s-au ocupat de probleme concrete în probleme de educație. Aceasta a făcut ca domeniul educației — cel puțin în unele privințe — să fie mai puțin elaborat, mai puțin avansat decît domeniul didacticii în obținerea unor rezultate în cercetarea concretă. Este adevărat că cercetările concrete în acest domeniu au fost diminuate în trecut și ca urmare a eliminării sociologiei, pentru o perioadă de timp, din complexul științelor sociale. În general, cercetările în domeniul educației s-au caracterizat pînă de curînd prin preocupări fragmentare, izolate, avînd adesea un profil înalt — de pe poziții pedagogice, psihologice, sau sociologice — fără a urmări în complexitate lor implicații multiple cu caracter interdisciplinar. Acest cadru general al lipsurilor și limitelor în munca de cercetare a problemelor de educație a condiționat și unele lipsuri în cercetările privind munca dirigintelui. Operînd o sinteză a obiecțiilor formulate de către cadrele didactice cu privire la îndrumarea pe care o primesc în problemele muncii dirigintelui, le-am putea sintetiza astfel: a) cercetările cuprind o arie îngustă față de complexitatea cerințelor existente în școală; b) cercetătorii cunosc parțial realitatea școlară și, deci, Prof. dr. PETRE BRĂBULESCU șeful secției „Educație” din Institutul de științe pedagogice

În acțiunea patriotică de asigurare a recoltei

Hotărîrea Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la prevenirea și combaterea efectelor secetei cuprinde indicații prețioase, care urmăresc mobilizarea tuturor eforturilor materiale și umane în vederea asigurării recoltei din acest an. În comandamentele comunale organizate ca urmare a aplicării acestei hotărîri, comandamentele cărora le revine sarcina să analizeze operativ efectele locale ale secetei și să stabilească măsurile și lucrările necesare, sînt cooptate și cadre didactice. Faptul acesta dovedește încrederea pe care o acordă slujitorilor școlii conducerea partidului și a statului, întregul popor. Învățătorii și profesorii sînt chemați să sprijine îndeaproape acțiunea de prevenire și comba-

tere a efectelor negative ale secetei, alți prin participarea directă la îndeplinirea măsurilor concrete stabilite de comandamentele comunale, cit și prin antrenarea masei de elevi la această acțiune pe plan local, în cadrul orelor de agricultură ca și în cadrul activităților extrașcolare. În fiecare comună există în această perioadă sectoare în care elevii pot efectua o serie de lucrări interesante pentru pregătirea lor de cultură generală și în același timp eficiente în lupta pentru diminuarea efectelor secetei. Este cunoscut faptul că plantele care au suferit de secetă într-o anumită fază de vegetație dau producții mici chiar dacă după aceea au suficientă apă. Aceasta se datorează faptului că frunzele rămîn mici, asimilația totală este redusă și, în plus, aparatul foliar este mai mic din

cauza uscării unui însemnat număr de frunze. Sensibilitatea la secetă este cu atât mai mare cu cit plantele se află într-un stadiu de vegetare critic și în special în perioada formării organelor florare. Tîndu-se seama de aceasta, se pot organiza cu elevii școlilor de cultură generală lucrări practice care privesc irigarea culturilor și a plantațiilor tinere de pomi și vie. Îngrășarea suplimentară, combaterea buruienilor din culturi, combaterea dăunătorilor, răritul și lucrări speciale de îngrijire, cum sînt ciupitul, copilitul ș.a. Irigarea culturilor în unitățile agricole se realizează prin braze, prin aspersiune (ploaie artificială) sau prin inundare. Participînd la aceste lucrări, elevii vor învăța că tehnica irigațiilor urmărește nu o alimentare continuă cu apă, ci a-

provizionarea cu apă în perioade critice. În același timp ei vor sprijini acțiunile care privesc funcționarea neîntreruptă a rețelei de irigații, vor lua parte la lucrările de consolidare a canalelor, de curățire a lor de buruieni, de despotmoliere etc. De asemenea, pe suprafețe mai mici, îndeosebi în grădina de legume sub directă îndrumare a profesorilor, elevii vor participa direct la lucrările de irigație a suprafețelor cultivate. Un prețios ajutor îl pot da și la udarea individuală a pomilor sau a viței de vie în plantațiile tinere. MIRCEA VLADUȘ metodist principal în Ministerul Învățămîntului (Continuare în pag. a 2-a)

(Continuare în pag. a 4-a)

Rețeaua bazelor turistice din învățământul de cultură generală

IN CARE SE ASIGURĂ CAZAREA ELEVILOR DIN ȘCOLILE DE CULTURĂ GENERALĂ, LICEE, ȘCOLI PROFESIONALE ȘI TEHNICE, PARTICIPANȚI LA EXCURSIILE INTERJUDEȚENE ORGANIZATE DE INSPECTORATELE ȘCOLARE, COMITETELE JUDEȚENE ALE U.T.C. ȘI CONSILIILE JUDEȚENE ALE ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR ÎN VARA ANULUI 1968.

Județul	Localitatea	Denumirea școlii unde va funcționa	nr. de locuri	Dacă se asigură masa	Perioada de funcționare	Obs.
ALBA	Abrud	Liceul A. Iancu	100	da	01.07.—31.08.	
	Aiud	Liceul Bethlen Gabor	100	da	01.—31.08.	
	Albac	Școala generală	40	nu	01.07.—31.08.	
	Blaș	Liceul I. Mureșanu	100	da	01.—31.07.	
	Gârda	Școala generală	40	nu	01.07.—31.08.	
	Teiuș	Liceul Teiuș	40	nu	01.07.—31.08.	
SEBEȘ	Sebeș	Liceul Sebeș	100	da	01.—31.07.	
	Sebeș	Liceul Economic Sebeș	100	da	01.—31.08.	
ZLATNA	Zlatna	Liceul Zlatna	100	da	01.—31.08.	
	Zlatna	Liceul Zlatna	100	da	01.—31.08.	
ARAD	Arad	Liceul Pedagogic	130	nu	01.07.—31.08.	
	Lipova	Liceul Lipova	50	nu	01.07.—31.08.	
	Sebiș	Liceul Sebiș	50	nu	01.07.—31.08.	
ARGEȘ	Pitești	Liceul N. Bălcescu	100	da	01.07.—31.08.	
	"	Liceul nr. 2	100	da	"	
	"	Liceul nr. 3	100	nu	"	
	Cîmpulung	Liceul „D. Goleșcu”	100	da	"	
	Curtea de Argeș	Liceu	150	da	"	
CORBENI	Corbeni	Liceu	60	da	"	
	Corbeni	Liceu	60	da	"	
BACĂU	Bacău	Liceul nr. 1	100	—	01.07.—31.08.	
	Bacău	Liceul Pedagogic	100	da	"	
COMĂNEȘTI	Comănești	Liceul Comănești	50	—	"	
	Gh. Gheorghiu-Dej	Școala generală nr. 8	100	nu	"	
	Gh. Gheorghiu-Dej	Școala generală nr. 8	100	nu	"	
BIHOR	Beiuș	Liceul nr. 1	100	da	01.—31.07.	
	Beiuș	Liceul nr. 2	100	da	01.—31.08.	
	Oradea	Liceul nr. 4	200	da	01.—31.07.	
	Oradea	Grup școlar construcții	200	da	01.—31.08.	
SALONTA	Salonta	Liceul Salonta	60	nu	01.—31.07.	
	Salonta	Liceul Salonta	60	nu	01.—31.07.	
BISTRITĂ NĂSAUD	Beclean	Liceul Beclean	100	da	01.07.—31.08.	
	Bistrița	Liceul Bistrița	100	da	01.07.—31.08.	
	Năsăud	Liceul nr. 2	50	nu	01.07.—31.08.	
	Com. Sieu-Odorhei	Școala generală	50	nu	01.07.—31.08.	
	Com. Teaca	Școala generală	100	nu	01.07.—31.08.	
	Com. Telciu	"	50	nu	"	
VALEA VINULUI	Valea Vinului	"	50	nu	"	
	Valea Vinului	"	50	nu	"	
BOTOȘANI	Botoșani	Liceele: A. T. Laurian M. Eminescu	200	da	01.07.—31.08.	
	Com. Bucecea	Liceul Bucecea	50	—	"	
	Darabani	Liceul Darabani	50	—	"	
	Dorohoi	Liceele nr. 1 și 2	200	—	"	
	Săveni	Liceul Săveni	50	—	"	
BRAȘOV	Brașov	Școala generală 7	100	—	"	
	Brașov	Școala generală 8	70	—	"	
	Brașov	Liceul economic nr. 1	60	—	"	
	Făgăraș	Liceul nr. 1	150	—	"	
	Feldioara	Liceul Feldioara	60	—	"	
	Predeal	Liceu	100	—	"	
	Rupea	Liceu	100	—	"	
	Săcele	Liceu	100	—	"	
	Șercaia	Liceu	70	—	"	
	Or. Victoria	Liceu	50	—	"	
BRĂILA	Brăila	Liceul nr. 3	80	—	01.—31.07.	
	Brăila	Liceul N. Bălcescu	80	—	01.—31.08.	
BUZĂU	Buzău	Liceul nr. 1	100	da	01.07.—30.08.	
	Buzău	Școala ajutoare	100	nu	"	
	Râmnicul Sărat	Liceul nr. 2	50	da	"	
CARAS SEVERIN	Bozovici	Liceu	90	da	01.07.—31.08.	
	Caransebeș	Liceul nr. 2	100	da	"	
	Mehadia	Liceu	64	nu	"	
	Moldova Veche	Liceu	75	da	"	
	Oravița	Școala generală nr. 3	100	nu	"	
CLUJ	Cluj	Grupul școlar constr.	300	da	01.07.—28.08.	
	Cluj	"	150	da	01.07.—20.08.	
	Dej	Liceul nr. 1	100	da	"	
	Gherla	Liceul „A. Ipătescu”	100	da	"	
	Huedin	Liceu	100	da	"	
	Turda	Liceul „M. Viteazul”	100	da	"	
CONSTANȚA	Cernavodă	Liceu	50	da	01.07.—31.08.	
	Constanța	Liceul Pedagogic	200	nu	"	
	Hirsova	Liceu	180	da	"	
	M. Kogălniceanu	Liceu	80	nu	"	
	Medgidia	Liceul nr. 1	100	nu	"	
	Topraisar	Liceu	70	da	"	
COVASNA	Covasna	Liceu	100	da	01.07.—31.08.	
	Sf. Gheorghe	Liceul nr. 1 și Liceul nr. 2	320	da	"	
	Tg. Seculesc	Liceu	100	da	"	
DIMBOVIȚA	Găești	Liceu	100	da	01.07.—30.08.	
	Moreni	Liceu	100	da	"	
	Tirgoviste	Liceul nr. 1	100	da	"	
DOLJ	Craiova	Liceul nr. 2	50	nu	01.07.—31.08.	
	Craiova	Școala generală pt. surzi	100	da	"	
GALAȚI	Galați	Liceul pedagogic	100	da	01.—31.07.	
	Galați	"	100	nu	01.—31.08.	
GORJ	Galați	Școala specială	80	nu	01.07.—30.08.	
	Tg. Jiu	Liceul nr. 2	200	da	01.07.—30.08.	
HARGHITA	Borsec	Școala generală	100	nu	01.—30.07.	
	Ditrău	Liceu	60	nu	"	
	Gheorghieni	Liceu	80	nu	"	
	Gheorghieni	Școala generală nr. 2	40	nu	01.07.—30.08.	
	Miercurea Ciuc	Liceu	100	da	01.07.—30.08.	
	Odorhei	Liceul Dr. P. Groza	100	nu	"	
HUNEDOARA	Toplița	Șc. prof. construcții	100	da	01.—30.07.	
	Brad	Liceul A. Iancu	50	nu	01.07.—31.08.	
	Deva	Gr. școlar construcții	250	nu	"	
	Hațeg	Liceu	120	da	"	
IALOMIȚA	Hunedoara	Liceul nr. 1	100	nu	"	
	Hunedoara	Școala generală nr. 4	100	nu	01.07.—30.08.	
	Orăștie	Liceul A. Vlaicu	150	da	1.07.—31.08.	
	Simeria	Liceu	100	da	1.07.—31.08.	
	Călărași	Liceu	150	da	10.07.—25.08.	
IAȘI	Amara	Școala generală	80	da	1.07.—30.08.	
	Iași	Liceul nr. 2	150	da	1.07.—31.08.	
ILFOV	Iași	Șc. prof. construcții	150	da	"	
	Iași	Liceul pedagogic	150	da	"	
	Pașcani	Liceu	100	da	"	
MARAMUREȘ	Giurgiu	Liceul nr. 1	100	nu	1.07.—31.08.	
	Oitenița	Liceul nr. 1	100	nu	"	
MARAMUREȘ	Borșa	Liceu	80	da	15.06.—31.08.	
	Vișeu	Liceu	80	da	"	
	Baia Mare	Școala generală nr. 8	100	da	"	masa se servește la lic. econ.

Județul	Localitatea	Denumirea școlii unde va funcționa	nr. de locuri	Dacă se asigură masa	Perioada de funcționare	Obs.	
MEHEDINȚI	Tr. Severin	Liceul pedagogic	150	da	1.07.—30.08.		
	MUREȘ	Reghin	Liceul nr. 2	80	—	1.07.—31.08.	
		Șighișoara	Școala generală nr. 2	100	—	"	
		Sovata	Liceu	80	—	"	
		Sovata-Băi	Școala generală	80	—	"	
Tg. Mureș	Liceul pedagogic	140	—	15.07.—31.08.			
NEAMȚ	Bicaz	Liceu	100	—	1.07.—31.08.		
	P. Neamț	Liceul nr. 2	100	—	"		
	Roman	Liceul nr. 1	100	—	"		
	Tg. Neamț	Liceul „St. cel Mare”	100	—	"		
	Tg. Neamț	Liceul pedagogic	140	—	15.07.—31.08.		
OLT	Caracal	Liceul nr. 1	100	—	1.07.—31.08.		
	Corabia	Liceu	100	—	"		
	Slatina	Liceul nr. 1	100	—	"		
PRAHOVA	Azuza	Școala generală	60	nu	1.07.—25.08.		
	Bușteni	Liceu (localul vechi)	80	nu	"		
	Cîmpina	Liceul nr. 1	80	da	"		
	Mineci	Liceu	40	nu	"		
	Ungureni	Liceu	40	nu	"		
	Ploiești	Liceul nr. 1	175	da	"		
	Ploiești	Liceul de muzică	80	nu	"		
SĂLAJ-ZALĂU	Sinaia	Șc. gen. Sinaia Izvor	70	nu	"		
	Vălenii de Munte	Liceu	80	da	"		
	Cehul Silvanei	Liceu	80	da	15.06.—15.08.		
	Jibou	Liceu	50	da	"		
SATU-MARE	Ileanda	Liceu	50	nu	"		
	Sărmășag	Liceu	50	nu	"		
	Simleul Silvanei	Liceu	80	da	"		
	Zalău	Liceu	100	da	"		
	Zalău	Liceu	100	da	"		
SIBIU	Negrești	Liceu	50	nu	1.07.—31.08.		
	Carei	Liceu	200	da	"		
SIBIU	Satu-Mare	Liceul nr. 2	200	da	"		
	Mediaș	Liceul nr. 2	75	da	"		
	Miercurea Sibiului	Liceu	60	da	"		
SUCEAVA	Sibiu	Liceul pedagogic	200	da	1.—15.07.		
	Sibiu	Centr. șc. prof.	200	da	16.07.—31.08.		
	Cîmpulung	Școala generală nr. 3	150	nu	1.07.—31.08.		
	Fălticeni	Liceul nr. 2	100	nu	10.07.—31.08.		
	G. Humorului	Liceu	120	da	"		
TELEORMAN	Rădăuți	Liceul nr. 1	150	nu	"		
	Suceava	Liceul nr. 1	50	da	"		
	Suceava	Liceul pedagogic	200	da	"		
	Vatra Dornei	Școala generală nr. 1	120	da	1.07.—31.08.		
	Alexandria	Liceul nr. 1	100	—	1.07.—31.08.		
	Roșiori de Vede	Liceul nr. 1	100	—	"		
	Tr. Măgurele	Liceul „Unirea”	150	—	"		
Zimnicea	Liceu	80	—	"			
TIMIȘ	Buziaș	Liceu	100	—	1.07.—31.08.		
	Lugoș	Liceul nr. 1	80	—	"		
	Recaș	Liceu	50	—	"		
	Sînnicolau	Liceu	50	—	"		
	Timișoara	Liceul nr. 10	100	—	"		
TULCEA	Babadag	Liceu	100	da	1.07.—31.08.		
	Caraorman	Școala generală	40	nu	"		
	Crișan	Școala generală	40	nu	"		
	Măcin	Liceu	50	da	"		
	Niculipeț	Școala generală	40	nu	"		
VASLUI	Sulina	Liceu	80	da	"		
	Tulcea	Liceul nr. 1	200	da	"		
VILCEA	Birlad	Liceul „Gheorghe Gheorghiu-Dej”	250	—	01.07.—31.08.		
	Huși	Liceu	150	—	"		
	Vaslui	Liceu	100	—	"		
VRANCEA	Brezoiu	Liceu	50	nu	01.07.—31.08.		
	Drăgășani	Liceu	100	da	"		
	Horezu	Liceu	50	nu	"		
	Rm. Vilcea	Liceul N. Bălcescu	60	da	"		
	Rm. Vilcea	Lic. Economic	80	nu	"		
MUNICIPIUL BUCUREȘTI	Focșani	Liceul Unirea	60	nu	01.07.—15.08.		
	"	Liceul Al. I. Cuza	70	nu	"		
	Mărășești	Liceu	40	nu	"		
	Panciu	Liceu	80	nu	"		
	Soveja	Școala generală	20	nu	"		
	Odobești	Liceu	50	nu	"		
MUNICIPIUL BUCUREȘTI	București	Șc. gen. nr. 17	190	da	03.—31.07.		
	București	Liceul de Muzică nr. 2	64	nu	01.—31.07.		
	București	Liceul nr. 10	230	da	01.—31.08.		
	București	Șc. de hipocuzici	40	nu	01.—31.07.		
	București	Șc. ajutoare nr. 1	30	nu	"		
	București	Liceul „M. Viteazul”	170	da	15.07.—31.08.		
	București	Șc. gen. 51	180	da	01.07.—31.08.		
	București	Liceul nr. 15	190	da	15.07.—15.08.		
	București						

Recapitularea nu-i o privire înapoi, ci un pas înainte în formarea gândirii științifice

Complexitatea recapitulării de la sfârșitul anului școlar constă nu atât în modalitățile ei de realizare, cât mai ales în implicațiile pe care le presupune rolul ei în sintetizarea cunoștințelor, în integrarea acestora în sisteme de cunoștințe. Se știe, într-adevăr, că recapitularea finală folosește toate fenomenele, principiile și teoriile predate de-a lungul unui întreg an școlar. De aceea în cadrul ei tema de studiu nu stă la granița unor cunoștințe, nu primește lumina înțelegerii numai dintr-o parte, așa cum se întâmplă la lecțiile curente, ci se află în centrul cunoștințelor, fiind luminată din toate părțile. Tocmai acest fapt permite ca recapitularea finală să nu reprezinte o reluare mecanică a materialului studiat — ceea ce nu numai că n-ar stârni interesul elevilor, dar nici n-ar avea o funcție formativă — ci o restructurare a esențialelor, o regrupare a fenomenelor și legilor studiate în jur unor idei generale cu scopul de a-i ajuta pe elevi să desprindă idei principale din labirintul cunoștințelor acumulate, să integreze noțiunile în sisteme de cunoștințe.

Acesta fiind rolul recapitulării finale, mi-am pus în mod firesc întrebarea: după care criterii trebuie să aleg temele recapitulative în cadrul specialității ce o predau — fizica? Practica la catedră mi-a arătat că esențialele sunt două criterii. Primul privește materia predată în anul școlar care se încheie: temele trebuie să includă și să sistematizeze fenomenele, mărimile și legile studiate în cursul acestui an școlar. Al doilea se referă la cunoștințele ce urmează a fi predate în anul școlar viitor: aleg ca teme de recapitulare acele cunoștințe care vor sta la baza materiei cu care elevii vor lua contact ulterior. Consider că în felul acesta se satisface în cea mai largă măsură cerința înălțurii logice a cunoștințelor, care are ca urmare accentuarea aspectului formativ al predării.

Să explicăm prin câteva exemple concrete. În clasa a IX-a se studiază mecanica solidelor și fluidelor, iar în clasa a X-a căldura, fenomenele moleculare, oscilațiile și undele mecanice. Pornind de la aceste date, aleg ca teme recapitulative la clasa a IX-a „Mărimi fizice scalare și mărimi fizice vectoriale”, „Energie și lucru mecanic, putere”, „Sistem fizic și transformări ale sistemelor fizice”.

Prima temă scoate în evidență noțiunea de mărime fizică, fundamentală ori derivată, definiția calitativă și cantitativă a unei mărimi fizice și stabilirea unității mărimilor fizice, procedee valabile și pentru clasele următoare. Se arată caracteristica unor mărimi scalare cum sînt masa, timpul, densitatea, energia, lucrul mecanic etc. și caracteristicile unor mărimi vectoriale cum ar fi viteza, accelerația, impulsul, forța, greutatea, momentul forței etc. Or, aceste mărimi fizice sînt utilizate nu numai în tratarea oscilațiilor și undelor, ci și în tratarea fenomenelor moleculare studiate în clasa a X-a.

În cea de a doua temă, pivotul recapitulării îl constituie noțiunea de energie a unui sistem fizic și transmiterea energiei de la un sistem fizic la altul,

stăpîn pe toate cunoștințele de mecanică, elevul va căpăta o înțelegere la nivel ridicat a noțiunii de energie mecanică, incluzînd forma ei cinetică — legată de viteza sistemului fizic în raport cu un sistem de referință — precum și forma ei potențială — legată de forțele de interacțiune dintre elementele care compun sistemul, precum și a legilor de bază care se manifestă la trecerea unui sistem fizic dintr-o stare într-o altă stare — conservarea și transformarea energiei. Voi folosi exemple convingătoare, care să demonstreze că lucrul mecanic este o modalitate de transmitere a energiei de la un sistem la altul cînd această transmitere este legată de o mișcare ordonată a particulelor care compun sistemul fizic și că puterea nu reprezintă decît viteza de transmitere a energiei sub formă ordonată de la un sistem fizic la altul. Toate aceste noțiuni, sintetizînd cele învățate de elevi în clasa a IX-a, stau și la baza fizicii moleculare din clasa a X-a.

A treia temă recapitulativă consolidează noțiunea centrală a fizicii moderne de sistem fizic, constituit din corpuri sau din cîmpuri fizice care interacționează, adică din elemente în conexiune. Ne vom referi la două tipuri de forță: interioară (între elementele componente ale sistemului) și exterioară (între un element interior sistemului și altul exterior lui), vom arăta că sistemele fizice pot fi izolate (cînd se manifestă numai forțe interioare) și neizolate (cînd asupra sistemului fizic acționează și forțe exterioare și deci sistemul fizic este în interacțiune cu alte sisteme). Vom sublinia de asemenea faptul că starea unui sistem fizic este caracterizată prin două mărimi (impulsul H și energia E), că trecerea de la o stare la alta a unui sistem izolat nu modifică suma impulsurilor sau a energiilor, care rămîn constante, precum și faptul că numai atunci cînd trecerea sistemului prin două stări are loc sub acțiunea unei forțe exterioare — deci cînd sistemul nu mai este izolat — se manifestă legi de variație, variația impulsului măsurînd valoarea forței, iar variația energiei cinetice valoarea lucrului mecanic al forței exterioare. Și aceste cunoștințe stau la baza unor teme ce vor fi abordate în clasa a X-a.

Pe temeiul aceluiași criterii, la clasa a X-a se pot alege ca teme de recapitulare finală „Energia internă și manifestările ei”, „Teoria cinetică moleculară”, „Măsurătoare, eror, rezultatul măsurătorii” ș.a., iar la clasa a XI-a „Oscilații și unde (mecanice, curent alternativ, analogii)”, „Cîmp fizic (gravitațional, electrostatic, magnetic, electrodinamic)”, „Paralelă între curentul continuu și cel alternativ”, „Interacțiuni între cîmpurile magnetice sau între cele magnetice și cele electrice (forțe, inducție electromagnetice, autoinducție” etc.).

La recapitularea finală a cunoștințelor de fizică sînt foarte indicate și lucrările de laborator. În ce mă privește, aleg aceste lucrări după criteriul celor mai frecvente manipulări: cîntărirea, măsurarea timpului, utilizarea dinamometrului (la clasa a IX-a), măsurarea temperaturii, a cantității de căldură (la clasa a X-a), utilizarea electroscopului, a voltmetrului, a ampermetrului, a punții Wheatstone, a circuitului de curent alternativ (la clasa a XI-a). De asemenea, rezolv cu elevii probleme de fizică în care imbin teme diferite din materia anului (uneori și din materia anilor precedenți), astfel încît căutarea soluției să prilejuiască trecerea în revistă a unor fenomene și legi fizice firesc legate între ele.

Străduindu-mă să evit repetarea mecanică, juxtapunerea unor lucruri învățate în forma în care au fost învățate, caut să fac din recapitulare nu o privire înapoi, ci un pas înainte pe calea asimilării conștiente a cunoștințelor, pe calea formării gândirii științifice a elevilor.

Prof. NICOLAE STĂNESCU

Modalități metodice pentru lecțiile de recapitulare

Modalitățile metodice prin care se realizează scopul lecțiilor de recapitulare depind în mare măsură de caracterul, de specificul materialului ce trebuie recapitulat și, mai ales, de funcția pe care o îndeplinesc cunoștințele respective în cultura generală a elevului. Pentru a exemplifica, vom recurge la comentarea a două categorii de noțiuni prezente în programele disciplinei biologice, și anume la cele de anatomie-fiziologie și la cele de sistematică.

Studiul noțiunilor de anatomie-fiziologie urmărește cunoașterea esenței organismului viu — vegetal sau animal — a caracteristicilor care îl definesc și îl diferențiază de toate celelalte corpuri din natură: metabolismul și autoperpetuarea. Dacă în procesul transmiterii cunoștințelor aceste două caracteristici esențiale au fost tratate într-un mod analitic, descompuse în elemente, fiecare funcție care contribuie la realizarea acestora studiindu-se separat, împreună cu organele sau sistemele de organe care o efectuează, lecția de recapitulare trebuie să se realizeze sinteza din punctul de vedere biologic, pentru a profunziona înțelegerea esenței lumii vii. Cunoștințele de sistematică, în schimb, au un pronunțat caracter operațional, caracter care a fost și este în mare măsură neglijat. Studiul diversității formelor de plante și animale trebuie să asigure elevilor o anumită posibilitate de a se orienta în natură. Or, formarea acestei capacități de orientare presupune exerciții. Avînd în vedere și faptul că în timpul anului școlar aceste probleme se studiază mai ales cu ajutorul planșelor, mulajelor, preparatelor, considerăm posibil și chiar necesar, mai ales la botanică, ca măcar una din lecțiile de recapitulare să se desfășoare sub formă de lucrări practice.

Să vedem acum unele modalități concrete prin care s-ar putea realiza dezbaterile expuse mai sus. De pildă, o lecție de recapitulare la botanică, cu tema „Nutriția plantelor”, s-ar putea desfășura după următoarea schemă: 1. Definirea nutriției ca proces. 2) Importanța nutriției pentru plantă. 3) Funcțiile de nutriție și organele vegetative care le realizează. 4) Procurarea substanțelor necesare din mediul înconjurător. 5) Transformarea substanțelor anorganice luate din mediul în substanțe organice — condițiile în care are loc acest proces. 6) Utilizarea de către plantă a substanțelor organice sintetizate: a) eliberarea energiei necesare plantei; b) creșterea și dezvoltarea; c) formarea organelor de reproducere, a fructelor și semințelor; d) depunerea substanțelor nutritive de rezervă și importanța acestora. 7) Hranirea plantelor lipsite de clorofilă: a) plante saprofite — caracterizarea lor; importanța acestora în natură și pentru om; b) plante parazite — caracterizarea lor; importanța acestora; modalități de combatere.

Mai dificilă, problema autoperpetuării trebuie să se afle și ea în atenția profesorului de științe biologice. Creдем că în clasele a V-a și a VI-a este utilă organizarea unor lecții de recapitulare privind reproducerea la plante și respectiv la animale, în care să se evidențieze faptul că acest fenomen aparține exclusiv lumii vii, reprezentînd una din trăsăturile esențiale care diferențiază materia vie de cea lipsită de viață. În clasa a VII-a problema auto-

perpetuării poate fi discutată din alt punct de vedere, și anume din acela al rolului mecanismelor nervoase și umorale în menținerea integrității organismului și a integrării sale în mediul de viață. În sfîrșit, în clasa a VIII-a poate fi pusă problema adaptării. Acum, profesorul are la dispoziție suficiente elemente concrete care să permită discutarea adaptării ca mecanism sau funcție care, alături de reproducere și mecanismele integratoare ale organismului, asigură autoperpetuarea.

În ceea ce privește organizarea lecțiilor de recapitulare sub formă de lucrări practice, ea poate să se desfășoare în clasa a V-a, de pildă, sub aspectul clasificării angiospermelor. Pe baza unui plan primit în prealabil elevii repetă caracteristicile generale ale angiospermelor și criteriile subimpărțirii acestor grupe în dicotiledonate și monocotiledonate. Se subliniază caracteristicile esențiale care diferențiază între ele aceste plante, (în special morfologia frunzei, a florii și a fructului). În cadrul lecției le dăm o serie de plante inflorescibile, înrudite cu cele studiate în cursul anului, le cerem să arate care sînt dicotiledonate și care monocotiledonate, motivînd clasificarea. Apoi se ia o plantă, de pildă, cartoful, amintindu-se caracteristicile. Le cerem apoi elevilor să aleagă, dintre plantele pe care le au, pe acelea, care pot fi considerate ca fiind înrudite cu cartoful și să argumenteze alegerea făcută prin evidențierea asemănărilor și deosebirilor. În acest fel analizăm tot materialul ce ne stă la dispoziție, urmînd pe cit posibil ordinea sistematică. Bineînțeles, timpul nu ne va permite să trecem în revistă toate familiile de plante învățate, dar 3-4 exemple ne vor da posibilitatea ca în încheierea lecției să stabilim cîteva criterii aflate la baza clasificării plantelor și să subliniem importanța pe care o are aceasta în studierea regnului vegetal.

Desigur, temele lecțiilor de recapitulare pot fi foarte variate. Spiritul viu, creator al profesorului își găsește aici un domeniu vast de activitate.

Prof. CSENGERI ECATERINA

La microscop

La începutul acestei săptămîni au avut loc în Capitală etapele republicane ale concursurilor de literatură, de matematică, de fizică și chimie, desfășurate sub auspiciile Ministerului Învățămîntului, Uniunii Tineretului Comunist și societăților științifice ale cadrelor didactice.

La faza republicană a concursului de literatură română s-au prezentat 295 de concurenți. Apele subiecte diverse, dar unite prin nivelul de pregătire literară și prin aptitudinile pe care le-a solicitat, concursul a permis o selecție judicioasă, reieșind volumul de cunoștințe al elevilor și capacitatea lor de înțelegere a problemelor abordate. Concurenților le-au fost atribuite 11 premii — între care un premiu I cu distincție — și 11 mențiuni.

La festivitatea de premiere, care a avut loc în ziua de 7 mai la Liceul „Matei Basarab” din București, au participat Floarea Ispas, secretar al C.C. al U.T.C., prof. Eugen Blideanu, director general în Ministerul Învățămîntului, prof. univ. Alexandru Dima, vicepreședinte al Societății de Științe Filologice și scriitorul Aurel Baranga.

Societatea de Științe Filologice a dăruit concurenților insignă și numeroase premii în obiecte. Elevul Ion Pinzaru de la Liceul „Unirea” din Focșani, deținător al premiului I cu distincție, a primit și premii suplimentare din partea Ministerului Învățămîntului și a C.C. al U.T.C.

428 de tineri matematicieni din toate județele țării s-au prezentat, în faza finală a concursului de matematică, la proba scrisă desfășurată în amfiteatrul Facultății de matematică a Universității București. Proba s-a încheiat cu rezultate frumoase: un număr de 12 elevi au fost premiați, alți 104 primind mențiuni.

În ziua de 8 mai, în cadrul unei festivități organizate în localul Liceului „Mihai-Viteazul” din Capitală, au fost înmădate premiile celor care s-au distins în etapa republicană a concursului de matematică. Cu acest prilej au vorbit acad. Caius Iacob, prof. Eugen Blideanu, director general în Ministerul Învățămîntului, Iuliu Furo, membru al C.C. al U.T.C., prof. Gheorghe

Rizescu, secretar general al Societății de Științe Matematice și elevul Barbu Berceanu de la Liceul „Mihai Viteazul”, premiant al concursului.

Tot în cursul zilei de 8 mai a fost organizată și proba de baraj în vederea selecționării celor care se vor prezenta la olimpiada internațională de matematică ce se va desfășura la Moscova în toamna acestui an. Din circa 70 de concurenți, distincții cu premii și mențiuni la etapa finală, au fost selecționați, pe baza probei de baraj, 40 de elevi, din care urmează să fie selecționați ulterior cei 8 participanți la olimpiada internațională. Ultima selecție se va face după ce elevii reușii la proba de baraj vor petrece o lună de zile în cantonament, la București, pentru perfecționarea pregătirii lor.

La etapa republicană a concursului de fizică și chimie au participat 574 elevi, câștigători ai etapei pe județe. Este de menționat că, deși selecția a fost mai riguroasă, cerințele pentru admiterea la etapa republicană a punctaj mai ridicat, au fost admisi la această etapă cu peste 200 de concurenți mai mult decît în anul trecut. Proba, constînd dintr-o lucrare scrisă din domeniul teoriei și o problemă, a fost susținută cu succes de numeroși concurenți.

În ziua de 7 mai, într-un cadru festiv, a avut loc, la Liceul „Nicolae Bălcescu” din Capitală, solemnitatea decernării premiilor. În total au fost premiați 21 de concurenți și menționați peste 90 de concurenți. La festivitatea de premiere au participat prof. Alexandru Bojin, director general adjunct în Ministerul Învățămîntului, și Iuliu Furo, membru al C.C. al U.T.C. Premiile au fost înmădate de prof. dr. Nicolae Martalogu, secretar general al Societății de Științe Fizice și chimice.

Tuturor concurenților care au primit premiul I Comitetul Central al U.T.C. le-a oferit un premiu suplimentar.

Toți participanții la etapele finale ale concursurilor au fost invitați la o tabără pe care Ministerul Învățămîntului și C.C. al U.T.C. o vor organiza în cursul vacanței de vară.

CITITORII NE SESIZEAZĂ

Inspectoratul județean ne-a informat recent asupra datelor la care se vor desfășura campionatele elevilor din școlile generale. Am aflat că faza județeană a unor din aceste campionate se va încheia la 15 iunie 1968. Ori, la data de 18 iunie începe concursul de admitere în liceele teoretice și de specialitate. Creдем că fixarea în acest chip a datei campionatelor va stînjini foarte mult pregătirea pentru concurs a elevilor din clasele a VIII-a. Astfel, în primele săptămîni din iunie ei vor trebui să participe la diferite an-

treinamente. Dacă punem în socoteală și oboseala din cele trei zile ale campionatelor, ne dăm seama în ce condiții se vor prezenta acești elevi la concursul de admitere în școlile post-generale.

De ce nu s-ar fixa data campionatelor în săptămîna 3.VI—9.VI, cînd toate clasele sînt libere, iar elevii clasei a VIII-a mai au încă opt zile înaintea concursului de admitere în liceu, putîndu-se deci pregăti mai bine?

Prof. OVIDIU RUSU

Programa pentru concursul de admitere în licee pentru anul școlar 1968/1969, privind lectura literară la clasa a VII-a, nu este în concordanță cu manualul după care s-au pregătit elevii în anul școlar 1966/1967. În anul școlar 1966/1967 s-au modificat manualele școlare la clasa a

VII-a, iar poezia „Pădurea de Mihai Benciu” a fost înlocuită cu „Mamă Tară” de Tudor Arghezi; programele școlare au rămas cele din 1965. Elevii s-au pregătit după documentul cel mai nou apărut, adică după manual și n-au studiat poezia „Patria” pe care cum s-o studieze, înșurubărilor de manualul lor. Programa de concurs nu ține cont de aceste modificări ale manualelor și cere un text nestudiat de elevii clasei respective. Așteptăm o precizare.

Prof. SILVIA MARCHIS
Școala generală nr. 2
Dej

150 DE ANI DE LA NAȘTEREA LUI KARL MARX

Anul acesta omenirea progresistă sărbătorește 150 de ani de la nașterea lui Karl Marx, marele gânditor și conducător al proletariatului internațional, întemeietorul comunismului științific.

Karl Marx a fost atras încă din tinerețe de marile probleme sociale care frământau masele muncitoare, consacrandu-și întreaga putere de muncă studiilor și aprofundării trăsăturilor caracteristice ale societății capitaliste, în care lumea era împărțită în boagați și săraci, în burgeois și proletari, în exploatați și exploatare. În 1842 el a parte activă la editarea „Gazetei Renanului”, al cărui redactor șef a devenit. Sub redacția lui, tendința democratic-revoluționară a gazetei s-a întărit continuu, fapt pentru care guvernul prusian hotărîse, în martie 1843, să-i suspende apariția. Totodată, săvârșind un ridicat număr de articole în care lăuda Marx, iar „a cele din urmă l-a expulzat din Germania. Ca urmare a acestui fapt Marx a fost silit să-și desfășoare cea mai mare parte a vieții și activității sale în diferite țări din Europa.

Împreună cu Friedrich Engels, Karl Marx a elaborat opere nepieritoare în care este expusă concepția despre lume și viață a clasei muncitoare — materialismul dialectic și istoric; a creat economia politică științifică, a formulat teoria dictaturii proletariatului ca instrument al trecerii revoluționare de la capitalism la socialism. Deosebit de valoroase sînt lucrările lui Marx și Engels „Sfînta familie”, „Ideologia germană” și „Mi-

zeria filozofiei” publicate între anii 1845—1847. În anul 1848 apare celebra lucrare a lui Marx și Engels „Manifestul Partidului Comunist”, în care este expusă cu o limpezime și precizie genială noua concepție despre lume — materialismul consecvent — care îmbrățișează și domeniul vieții sociale, teoria luptei de clasă și a rolului istoric ce-i revine proletariatului, ca făuritor al unei societăți noi, societății comuniste. Teoria revoluționară a creatorilor socialismului științific a fost confirmată în mod strălucit de mersul evenimentelor revoluționare din anii 1848—1849 și de toate mișcările proletare și democratice ce au avut loc după această dată în întreaga lume.

După revoluția de la 1848, Marx pleacă la Londra unde rămîne pînă la sfîrșitul vieții sale. Aici el lucrează intens la principala sa operă științifică, „Capitalul”, al cărui prim volum apare în anul 1867. În această monumentală operă Marx expune bazele concepțiilor sale economice și sociale și critică profund societatea capitalistă. În „Capitalul”, Marx dezvăluie legile apariției, dezvoltării și pieririi capitalismului, demonstrînd caracterul istoric al trecerii la aceste etape și arătînd inevitabilitatea victoriei comunismului. „Capitalul” a devenit principala armă de luptă a proletariatului pentru zdrobirea sa.

Karl Marx a fost nu numai un genial teoretician, ci și un mare conducător al luptei proletariatului. Împreună cu Friedrich Engels el a fost întemeietorul și ani-

matorul Internaționalei I, autorul celor mai importante documente ale ei și membru al Consiliului său general. În această calitate el a luptat pentru crearea în fiecare țară a partidului clasei muncitoare — puternic, disciplinat și independent de burgeoisie.

O deosebită atenție a acordat Marx „Comunei din Paris” din 1871, organizînd sprijinirea acesteia. Experiența „Comunei din Paris” a fost analizată în mod pătrunzător și strălucit în lucrarea sa „Războiul civil din Franța”, în care a dezvoltat teoria revoluției proletare, a statului și a dictaturii proletariatului.

Marx a subliniat în mai multe rînduri în lucrările sale rolul științei și culturii ca factori însemnați ai progresului. Astfel, în prima versiune a „Capitalului”, referindu-se la însemnătatea însușirii și aplicării științei în procesul muncii productive, Marx reliefa că dezvoltarea acesteia și îndeosebi a științei despre natură, stă în raport cu dezvoltarea producției materiale.

Ideile nemuritoare ale lui Marx și Engels s-au răspîndit treptat în întreaga lume, fiind îmbrățișate și susținute în mod deosebit de masele largi ale oamenilor muncii de pretutindeni.

În vîrstă de 65 de ani, Karl Marx înțeapă din viață la data de 14 martie 1883. El a fost înmormîntat pe o colină, într-un cîmîntir din nordul Londrei. La Londra, Marx nu are un monument impunător, dar creatorul Manifestului Partidului Comunist și al Capitalului a lăsat oamenilor drept moș-

tenire o operă monumentală, care a strălucit și strălucește în întreaga lume.

*

Karl Marx a manifestat interes pentru poporul român, cîntînd să cunoască originea acestuia, limba, cultura, tradițiile și istoria sa. Unii contemporani ai săi scriau că Marx se descurca foarte bine cu limba română, că printr-o publicație aflate pe masa lui de lucru se găsea ziarul „Românul”.

Printre marile probleme din istoria României care au atras în mod deosebit atenția lui Marx sînt și cele referitoare la revoluția de la 1848, la situația Țărilor Române în perioada războiului Crimeii și la Unirea Principatelor. Astfel, în vartorul anului 1848, Marx a salutată evenimentele revoluționare din Țara Românească cu următoarele cuvinte: „Valahii doboră vechiul guvern și l înlocuiesc cu un nou guvern provizoriu. El vor să schimbe întregul lor sistem și să se conducă după modelul popoarelor civilizate”. Referindu-se la însemnătatea Unirii Principatelor Române pentru destinele statului național român, Marx sublinia: „Unitatea și independența națiunii române au fost întărite prin alegerea colonelului Cuza ca domn al Moldaviei și Valahiei”. Multe din aprecierile lui Karl Marx despre poporul român au fost cuprinse mai ales în articolele publicate de el în marile ziare din Europa occidentală și de peste ocean.

Ideile lui Marx au pătruns pe teritoriul țării noastre, la puțin timp după publicarea lucrărilor sale, căpătînd o largă extindere în timpul activității Internaționalei I și o dată cu dezvoltarea mișcării muncitorești. O contribuție importantă la răspîndirea marxismului în țara noastră, la formarea conștiinței de clasă și la maturizarea politică a proletariatului au adus-o publicațiile socialiste din România din ultimele decenii ale secolului XX, în care s-au tipărit, dezvoltîndu-se în cercurile largi ale proletariatului, o serie de lucrări ale lui Marx și Engels. Amintim, printre aceste publicații, „Contemporanul”, „Critica socială”, „Revisita socială”, „Emanciparea”, „Munca”, „Lumea Nouă”, „Mișcarea socială”, „România Muncitorească”, „Victoriul social”, „Viața socialistă”, „Socialismul” etc.

Ideile întemeietorilor socialismului științific au pătruns în țara noastră și prin unele studii originale ale gânditorilor români, ca de pildă: „Ce vor socialistii români”, „Karl Marx și economiștii noștri”, „Concepția materialistă a istoriei”, „Anarhia cugetării” și altele. O serie de reprezentanți ai mișcării socialiste din țara noastră, ca Iosif Nădejde, Ștefan Știmă, Panait Mușoiu, Răicu Ionescu-Rion, Constantin Z. Buzdugan, abordează unele probleme importante ale evoluției sociale și politice a României, în lumina socialismului științific. De asemenea, în clarificarea problemelor sociale ale țării noastre o importantă deosebită a avut-o activitatea teoretică desfășurată de Constantin Dobrogeanu-Gherea,

una din cele mai proeminente figuri de gânditori socialiști ai României din acea vreme. Cu toate lipsurile și limitele sale, opera lui Dobrogeanu-Gherea ocupă un loc de mare însemnătate în istoria științelor sociale din România, în răspîndirea ideilor marxiste și dezvoltarea concepției revoluționare a proletariatului.

Crearea Partidului Comunist Român, în anul 1921, a dus la însemnătatea răspîndirii ideilor marxiste în rândurile maselor muncitoare din România. În perioada 1921—1944 opera lui Karl Marx este popularizată în rîndurile oamenilor muncii prin numeroase studii și articole publicate în ziare și revistele „Socialismul”, „Facla”, „Tineretul socialist”, „Lumea Nouă”, „Cultura proletară”, „Știrea”, „Adevărul”, „Mișcarea socială”, „Cuvîntul liber” ș. a.

Un loc important în răspîndirea învățăturii lui Marx l-au avut publicațiile editate de P.C.R., în frunte cu organul central al partidului, „Știința”. Astfel, cu prilejul comemorării a 50 de ani de la moartea lui Marx, „Știința” a consacrat un număr special acestui eveniment, reliefind însemnătatea învățăturii marxiste pentru lupta revoluționară a proletariatului.

După eliberarea țării noastre de sub jugul fascist, operele lui Marx și Engels au fost tipărite în condiții grafice deosebite față de perioada anterioară și într-un tiraj mare. Începînd din anul 1957 s-a

trecut la editarea „Operele” marilor dascăli ai proletariatului din secolul trecut, din care pînă în anul 1967 au apărut 28 volume, cu un tiraj de peste 17.000 de exemplare pentru fiecare volum.

Marxism-leninismul, care fundamentează în mod științific legitimitatea revoluției proletare și a dictaturii proletariatului, indicînd căile de construire a societății comuniste, stă la baza activității teoretice și practice a partidelor comuniste și muncitorești. Partidul Comunist Român aplică în mod creator la condițiile țării noastre învățătură marxist-leninistă, țînd seama de lezile obiective care acționează în societate și de nevoile economice și sociale ale țării. Înarmat cu învățătură marxist-leninistă, P.C.R. desfășoară o bogată activitate îndreptată spre analiza problemelor fundamentale ale desăvîrșirii construcției socialismului și mobilizează masele la înfăptuirea sarcinilor legate de dezvoltarea societății noastre în etapa actuală, ogîndite în programul elaborat de Congresul al IX-lea și în hotărîrile ulterioare. Abordînd în mod creator principiile generale ale marxism-leninismului, promovînd o politică corespunzătoare realităților din țara noastră, Partidul Comunist Român aduce o însemnată contribuție la dezvoltarea teoriei și practicii revoluționare.

TUDOR GHEORGHE

Evoluție și dinamică în orizontul învățământului francez

Continuarea a unei tradiții milenare, școala franceză trăiește în ultimul deceniu sub semnul unei ample înnoiri determinate de cerințele contemporaneității, al unor cristalizări, dar și al unor creații cionniri de idei.

Aceasta se constată și în viața unor instituții de veche tradiție, cum sînt Universitatea din Paris sau vestitele licee ce poartă numele lui Carol cel Mare și Voltaire, dar și în activitatea celui mai îndepărtat colegiu departamental.

Dinamica progresului științific și tehnic din cel de al șaselea deceniu al secolului nostru a pus în fața pedagogilor și a tuturor specialiștilor din domeniul învățământului francez problema unor adevărate modificări în structura, conținutul și metodele școlii la toate nivelele și gradele de învățămînt. A fost elaborată o nouă reformă a învățămîntului, a cărei aplicare practică se realizează treptat, începînd din anul 1959. Ceea ce caracterizează această concepție a ultimei reforme a învățămîntului din Franța este tocmai faptul că ea nu este menită să determine un cadru riguros, imuabil ci, dimpotrivă, să contureze un sistem de învățămînt mobil, menit unei continue perfecționări, prin integrarea unor elemente valoroase determinate cu ajutorul experiențelor. Astfel, reforma din 1959 a fost continuată în anul 1964 cu măsuri vizînd perfecționarea examenului de bacalaureat. Noi măsuri, privind diversificarea sistemului opțiunilor pe parcursul studiului liceal, s-au luat în cursul acestui an școlar.

Prin actuala legislație franceză, învățămîntul este obligatoriu pentru toți tinerii între 6 și 16 ani. El se realizează printr-un învățămînt elementar de cinci clase și un prim ciclu al învățămîntului secundar cuprinzînd patru ani de studiu. Pregătirea de cultură generală și, în majoritatea ei, pre-

gătirea medie de specialitate sînt completate în cadrul celui de al doilea ciclu al învățămîntului secundar, corespunzător liceului.

Ne vom ocupa în mod deosebit, în acest articol, de cele două cicluri ale învățămîntului secundar, intrucît în cadrul lor caracterul operațional al actualei reforme este mai evident.

Primul ciclu al învățămîntului secundar se desfășoară în așa-numitele C.E.S. — Collèges d'enseignement secondaire — și îndeplinește atît funcția de a forma orizontul de cultură generală al elevilor, cît și de a asigura orientarea lor școlară. După un prim trimestru de pregătire în comun, în care elevii se află sub observarea unui consiliu de orientare al școlii, format din psihopedagog, medic școlar, directorul școlii și o serie de cadre didactice cu experiență, elevii primesc un **aviz de orientare** către una dintre următoarele secții ale colegiului: secția clasică A — unde materiile de profil sînt limba latină și greacă și o limbă modernă, secția clasică B, unde se studiază limba latină și două limbi moderne, secțiile moderne 1 și 2, ale căror discipline de profil sînt științele exacte și limbile moderne, grupate însă diferit și o secție tranzitorie, în care se predau, ca discipline de bază, matematica și fizica. O parte din elevii acestei secții sînt orientați în ultimele două clase ale C.E.S. către forme de învățămînt practic, în care se realizează o pregătire preprofesională, printr-un studiu de inițiere și informare cu caracter tehnic urmînd familiarizarea elevilor cu mediul social și profesional. În legătură cu clasele de învățămînt practic se poartă în prezent, între specialiști, multiple discuții în contradictoriu, aceste clase fiind considerate chiar de către Ministerul Educației Naționale drept obiect de cercetare. Un număr de clase ale C.E.S. grupează

pe elevii cu anumite aptitudini și interese în scopul studierii evoluției lor într-un regim de activitate mai intensă.

Subliniem faptul că „avizul de orientare” despre care am vorbit mai sus este urmat, la sfîrșitul anului următor de studiu, de un aviz de confirmare sau schimbare a orientării, dat de consiliul școlar de specialitate. În cazul cînd elevii preferă alte secții decît cele recomandate prin acest aviz ei trebuie să se prezinte la un examen de admitere în clasa următoare a secției alese. Atenția acordată orientării școlare și profesionale a elevilor constituie una dintre trăsăturile fundamentale ale ultimei reforme a învățămîntului francez.

Preocuparea de a asigura un cadru științific orientării școlare și profesionale a tineretului s-a evidențiat pregnant și cu prilejul celui de al 17-lea Congres național de orientare școlară și profesională desfășurat în vara anului trecut la Brest, congres la care au participat peste 200 de „consilieri ai orientării”. Obiectivul principal al acestui congres l-a constituit determinarea unui sistem științific de criterii în orientarea școlară și profesională a elevilor și a unor forme de maximă eficiență pentru informarea cadrelor didactice și a elevilor în vederea alegerii viitorului domeniu de activitate al acestora din urmă.

O a doua trăsătură caracteristică reformei învățămîntului de cultură generală, strîns legată de noile criterii și modalități privind orientarea școlară și profesională, o constituie grija pentru asigurarea unei instrucții și formații corespunzătoare cerințelor societății moderne, într-un sistem suficient de diversificat. În acest scop ciclul al doilea al învățămîntului secundar îmbracă două forme (ciclul lung, care cuprinde trei clase, și ciclul scurt care cuprinde două clase) fiecare dintre acestea. La rîndul

său, avînd cîteva secții. La ciclul lung, în primul an de studiu elevii pot alege între trei secții literare, științifică și tehnică. Apoi pregătirea se diversifică mai mult, dînd posibilitatea unei opțiuni și mai variate. Astfel, într-o primă secție, avînd indicativul A, se realizează o pregătire literară, cu accent pe studiul lingvisticii și filosofiei și cu posibilitatea unei opțiuni artistice. O altă secție (cu indicativul B) este profilată pe studiul științelor economice și sociale, cu accent pe studiul statisticii matematice. A treia secție, de „tehnică economică”, permite deținerea unui brevet de tehnician economist. Clasele care poartă indicativul C corespund unei secții avînd pe prim plan studiul matematicii și al fizicii. O a cincea secție (D), este orientată spre studiul biologiei și matematicii. În cea de a șasea secție (E) învățămîntul științelor exacte se îmbină cu pregătirea tehnică industrială. Și în cadrul acestei secții o serie de elevi pot obține după absolvirea ultimei clase, o dată cu diploma de bacalaureat, și un brevet de tehnician. Alături de disciplinele de profil elevii au posibilitatea să studieze o serie de discipline la alegere, a căror varietate este în continuă creștere. (Numai în acest an școlar au fost introduse, la diferite secții, încă opt discipline la alegere). Ceea ce este caracteristic concepției actuale a învățămîntului francez asupra culturii generale este faptul că disciplinele la alegere nu sînt cuprinse în domeniul exclusiv al profilului secției urmate de elev. Astfel, în secția literară și filozofică este cuprinsă printre materiile la alegere, alături de unele discipline de profil, și o disciplină de inițiere în activitatea întreprinderilor, completată cu dactilografia, și matematica (de altfel, începînd din acest an matematica a fost reintrodusă, cu o oră pe săptămîna, la toate clasele literare și filozofice). De asemenea, la secția în care se studiază științele aplicate și tehnica se poate urma și un curs de biologie. Plecarea din secțiile ciclului lung al învățămîntului secundar de gradul II se încheie cu un anume tip de examen de bacalaureat, ceea ce contribuie de asemenea la orientarea tinerilor către anumite sectoare ale învățămîntului superior.

Ciclul scurt al învățămîntului secundar de gradul II este prin excelență tehnic. El se desfășoară, de altfel, în colegii de învățămînt tehnic, care cuprind o secție industrială și una comercială. Menite să înlocuiască vechea formă de învățămînt profesional, colegiile de învățămînt tehnic acordă elevilor, la încheierea studiilor, un brevet care le permite să ocupe funcții în diferitele sectoare ale economiei.

Specialiștii francezi în domeniul pedagogiei studiază, experimentează și dezbate numeroase aspecte legate de conținutul și formele predării fiecărei discipline în parte, în scopul asigurării unui studiu modern, rațional, formativ și activ, care să folosească cele mai eficiente mijloace tehnice audio-vizuale și metodele pedagogice cibernetice. În felul acesta, reforma în structura și în concepția de bază a învățămîntului francez este continuată cu măsuri menite să sincronizeze ritmul și modalitățile de dezvoltare a acestui învățămînt cu dezvoltarea din domeniul tehnologiei și cercetării științifice, cu mersul ascendent al științei și tehnicii contemporane.

Colocviu european consacrat problemelor actuale ale modernizării predării matematicii

În perioada 23 septembrie — 2 octombrie 1968 va avea loc în țara noastră Colocviu european consacrat problemelor actuale ale modernizării predării matematicii în învățămîntul mediu și superior, organizat de Ministerul Învățămîntului și Societatea de științe matematice din Republica Socialistă România, în colaborare cu Comisia Națională română pentru UNESCO, sub auspiciile și cu sprijinul UNESCO și al Comisiei Internaționale pentru învățămîntul matematicii.

Colocviul urmărește realizarea unui larg schimb de păreri și informații în legătură cu preocupările și experiențele care au loc în ultimul timp în țările europene, în ceea ce privește modernizarea predării matematicii. Avînd loc sub egida UNESCO, Colocviul își propune să sintetizeze eforturile depuse în această direcție de diferite țări sau organizații internaționale specializate.

La Colocviu sînt invitați să participe specialiști din toate țările europene. În vederea pregătirii Colocviului a fost constituit un **Comitet Național cu următoarea componență:**

Președinte — acad. Miron Nicolescu, **președintele Academiei Republicii Socialiste România. Vicepreședinte** — acad. Gh. Mihoc, **rectorul Universității București, președintele Secției Educație a Comisiei Naționale UNESCO. Secretar general** — acad. Gr. Moisil, **președintele Societății de științe matematice din Republica Socialistă România. Membrii Comitetului:** acad. N. Teodorescu, **vicepreședinte al Societății de științe matematice din Republica Socialistă România, prof. univ. Romulus Cristescu, prodecan al Facultății de matematici București, prof. univ. C. Ionescu-Bujor, Institutul politehnic din București, prof. univ. I. Creangă, rectorul Universității din Iași, prof. univ. C. Corduneanu, rectorul Institutului pedagogic din Suceava, acad. prof. T. Popovici — Cluj, acad. prof. Gh. Călugăreanu — Cluj, prof. univ. I. Curea, rectorul Universității din Timișoara, prof. univ. E. Dobrescu, Universitatea din Craiova, Claudiu Ionescu-Bujor, directorul secretariatului Comisiei Naționale Române pentru UNESCO, prof. univ. Gr. Ciucu, director general în Ministerul Învățămîntului, conf. univ. E. Blideanu, director general în Ministerul Învățămîntului, prof. E. Georghescu-Buzău, București, prof. N. Părsărică, București, prof. Gh. Rizescu, București, **secretar general al Societății de științe matematice.****

Reprezentanți ai țării noastre în Comitetul internațional de organizare a Colocviului au fost numiți acad. Miron Nicolescu, acad. Gh. Mihoc și acad. Gr. Moisil.

Munca dirigintelui în obiectivul cercetării științifice

(Urmare din pag. 1)

nu se integrează total în rezolvarea celor mai acute probleme educative; c) soluțiile oferite de cercetare nu sînt suficiente de concrete, nu vin decît parțial în sprijinul activității de zi cu zi în școală; d) îndrumările de ordin metodic nu au un caracter unitar, precis, fapt ce duce adesea la nedumeriri și uneori chiar la unele confuzii.

Din ansamblul problemelor ce se pun în prezent pe tîrîmul cercetărilor în domeniul educației ni se par fundamentale următoarele: a) sporirea preocupărilor pentru elaborarea unor lucrări de sinteză privind munca de educație în general, ca și munca dirigintelui, care să abordeze și probleme teoretice, dar și vină și cu soluții concrete, practice, operative de ordin metodic (bineînțelese în anumite limite, pentru a evita șablonul și a nu frîna inițiativa și imaginația creatoare a cadrelor didactice); b) cercetarea experienței înaintate a diriginților și prezentarea în sinteză a rezultatelor acestei cercetări prin presă, simpozioane, sesiuni de comunicări științifice, lucrări tipărite; c) antrenarea cadrelor didactice și îndrumarea lor în cercetarea științifică pornind de la ideea că ele pot spori eficiența cercetării, că o pot apropia mai mult de cerințele concrete ale vieții școlii.

Este locul să spunem că nu au fost găsite încă formele organizatorice care să ducă — în munca de cercetare — la joncțiunea preocupărilor specialiștilor cu acelea ale cadrelor didactice. Datorită modestiei învățătorilor și profesorilor, datorită faptului că ei subestimează uneori valoarea reală a unor succese obținute în cercetările proprii, rezultatele acestor cercetări — concretizate, de exemplu, în valoroase lucrări prezentate la examenele de grad — nu vîd lumina tiparului. De multe ori se constată la unii învățători și profesori aceeași retinere în promovarea experienței lor valoroase prin presă, radio, la sesiunile de comunicări cu caracter local etc.

O altă problemă, în cadrul celeiași sfere de referință, este aceeași care privește însușirea de către cadrele didactice a rezultatelor cercetării științifice în domeniul pedagogic. În această ordine de idei considerăm că se cere supus unei analize temeinice **conceptul de specialist pentru lucrătorii din domeniul învățămîntului. Cînd ne referim la cultura de specialitate a profesorului și învățătorului trebuie să avem în vedere nu numai nivelul cunoștințelor sale în domeniul matematicii, istoriei etc., ci și aceeași măsură și pregătirea lui pedagogică și psihologică.**

Procesul instructiv-educativ în ansamblul său este un act de transmitere în mod concentrat a cunoștințelor de la o generație la alta, dar mai ales un act de creație pe plan formativ multilateral, care nu se poate realiza eficient decît pe baza unei temeinice pregătiri de specialitate în aceste domenii. Credem că întregul sistem de pre-

gătire și perfecționare a cadrelor didactice trebuie să aibă în vedere și acest aspect al specialității — temeinica cultură pedagogică și psihologică a profesorilor și învățătorilor. În cursurile de pedagogie generală, în programele de pedagogie pentru examenele de grade etc. se cer încorporate, după părerea noastră și rezultatele cercetărilor pedagogice în general, ca și ale cercetărilor pe plan educativ. Practica pedagogică reflectă aceeași stare de lucruri nesatisfăcătoare. Pe de altă parte, datorită tirajelor cu totul insuficiente ale lucrărilor publicate în trecut (între 2.000 și 10.000 în medie, față de un număr de aproximativ 70.000 diriginți), o mare parte din cadrele didactice nu au putut beneficia de rezultatele cercetării pedagogice.

În orientarea noastră de viitor, pe lîngă îmbunătățirile pe planul general metodologic, urmărîm să punem accentul în mai mare măsură pe cercetările concrete, pe îndrumările metodice în problemele muncii dirigintelui. De curînd a luat ființă în cadrul secției „Educație” a Institutului de științe pedagogice, un laborator al dirigintelui, la Liceul „Ion Neculce” din București, școală de bază a Institutului. Astfel de laboratoare urmează să se înființeze și în cadrul altor școli de bază din București și din provincie. Considerăm că ar fi indicat ca ele să fie organizate la nivelul județelor, devenind centre metodice eficiente, operative ale muncii de educație. Cercetările desfășurate în cadrul laboratorului nostru sînt menite să ducă, într-o primă etapă, la elaborarea unei lucrări de sinteză care să unifice toate rezultatele obținute pînă în prezent în problemele muncii dirigintelui, ați în experiența înaintată a școlii, cît și în cercetarea științifică. Pe baza cercetărilor desfășurate în acest an școlar pregătîm o ediție nouă a lucrării „Sistemul muncii educative în liceu”, în care vom pune accentul pe îndrumările metodice cu privire la munca dirigintelui. Sînt în curs de elaborare și unele culegeri de texte pentru oele de dirigență la clasele I-IV, V-VIII și IX-XII. În cadrul simpozionului național de comunicări științifice ale cadrelor didactice, care va avea loc în noiembrie a.c., o subsecție din cadrul secției „Educație” se va ocupa de munca dirigintelui.

Cercetările noastre se vor extinde și în alte domenii: specificul muncii dirigintelui începător, în clasa a V-a, la școlile din mediul sătesc etc. Tîndem de asemenea spre abordarea unor probleme fundamentale, spre extinderea cercetărilor interdisciplinare pe întregă arie a problemelor de educație. Conștienți de înalta răspundere ce revine cercetării științifice în domeniul pedagogic, împletind și mai strîns eforturile noastre cu acelea ale școlii, ne străduim să obținem noi cuceriri în acest cîmp deosebit de complex, pentru a contribui tot mai eficient la traducerea în practică a sarcinilor puse de partid cu privire la educația tineretului nostru.

Clădirea liceului mixt înălțat recent pe b-dul Soutl din Paris

AL. CIUCA

INSTITUTUL DE CONSTRUCȚII — BUCUREȘTI

ANUNȚA

scoterea la concurs a următorului post didactic:

- Conferința la catedra alimentării cu apă și canalizări, disciplina „Alimentări cu apă și canalizări” — poziția 3 din statul de funcționari.
  - Candidații la concurs vor depune la secretariatul Institutului din București, b-dul Republicii, nr. 176, în termen de o lună de la data publicării acestui anunț, o cerere la care vor anexa următoarele acte în două exemplare:
    - Copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare;
    - Copie legalizată de pe diploma de doctor sau de doctor docent în științe;
    - Copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferențiar;
    - Lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar;
    - Certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția (întreprinderea) în care activează și are funcția de bază;
    - Memoriu de activitate didactico-științifică, semnat de candidat;
    - Autobiografia.
- Cei ce funcționează într-o instituție de învățămînt superior sînt obligați să comunice în scris rectorului sau directorului acesteia, înscrierea la concurs.
- Concursul se va ține la sediul Institutului, în termen de 3 luni.

ANUNȚ

- Liceul Militar „Dimitrie Cantemir” din Breaza are următoarele catedre vacante:
— Limba română	— 3 catedre
— Limba franceză	— 2 catedre
— Limba engleză	— 2 catedre
— Istorie	— 1 catedra
— Economie politică	— 1 catedra
— Psihologie, logică	— 1 catedra
— Matematică	— 1 catedra
— Fizică	— 3 catedre
— Științe naturale	— 2 catedre
— Educație fizică	— 1 catedra
- Profesorii care doresc să ocupe, prin transfer, una din aceste catedre, sînt rugați să depună cererile necesare la inspectoratele școlare județene și la Liceul Militar „Dimitrie Cantemir” Breaza, conform indicațiilor Ministerului Învățămîntului și al anunțului din „Gazeta învățămîntului” nr. 944 din 26.04.68.

PROMOTIA 1928 A ȘCOLII NORMALE DE ÎNVĂȚĂTORI BACĂU ORGANIZEAZĂ O ÎNTILNIRE ÎN BACĂU, STRADA NEGL NR. 24 ÎN ZIUA DE 7 IULIE 1968, ORELE 9. INFORMĂȚII SUPLEMENTARE LA ÎNVĂȚĂTORUL MANCIU VASILE, ȘCOALA RĂCĂCIUNI, JUDEȚUL BACĂU.

Revelația expresiei plastice în universul copilăriei

Am reîntîlnit recent, reunite într-un album editat în excepțională condiție grafică — „Albumul expoziției internaționale de desene ale copiilor și tineretului școlar”, apărut sub îngrijirea Direcției activităților educative din Ministerul Învățămîntului — imagini cunoscute și îndrăgite. Albumul încheie intră copertele sale un adevărat univers al copilăriei — și aceasta nu numai prin varietatea tematică sau prin vasta arie teritorială

de-a lungul căreia ne poartă (sînt reunite desene ale copiilor din 27 de țări și patru continente), ci și prin formele de o mare originalitate și expresivitate plastică. Iese pregnant în evidență un fapt, remarcabil de noi și cu prilejul vizitării expoziției: cele mai izbutite lucrări nu sînt lucrările unor tineri virtuozii — unele dovedind o profesionalitate avansată (deși au și acestea virtuozilor) — ci notațiile spontane în penel, pe-

nișă sau creion ale unor copii care, apropiindu-se de artă, încearcă minunata revelație a unei noi modalități de a-și exprima gândurile, sentimentele, preocupările, interesele — revelația expresiei plastice. Ne-am permis să spunem că fiecare dintre aceste desene este, în felul lui, o caldă chemare adresată învățătorilor și profesorilor care predau desenul: nu vă închideți în rutină, nu desenați modele pe tablă, ce-

rind copiilor să le copieze impersonal. Lăsați-i să-și formeze prin desen deprinderea de a se exprima pe ei înșiși, cu mai mult sau mai puțin talent, dar cu autenticitate. Numai astfel îl veți ajuta pe cei mai talentați dintre ei să devină adevărați artiști, iar pe toți ceilalți să se apropie cu dragoste, cu înțelegeră, de arta plastică.

Prin această primă, albumul recent apărut constituie mult mai mult decît

M. H.